

แบบตรวจสอบรายการปัญหา
นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ ๑
ปีการศึกษา ๒๕๕๖

กองแนะแนว สหกิจศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์

คำนำ

มหาวิทยาลัยแม่โจ้มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในวิชาการ และวิชาชีพ ในการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์นั้นมีองค์ประกอบหลายประการ การให้คำปรึกษาเป็น องค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการ แก้ปัญหาของนักศึกษา ตามสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ เป็นวัยกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็น มีประสบการณ์ชีวิตน้อย เมื่อเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมักประสบปัญหาด้านการเรียน ด้านสังคม ที่แตกต่างกันไป ปัญหาของนักศึกษามีผลต่อสุขภาพจิตและสมาธิในการศึกษา ส่งผลให้การเรียนตกต่ำและ พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในที่สุด เพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหานักศึกษา การทราบถึงปัญหา จะสามารถเข้าถึงปัญหาที่แท้จริง และสามารถนำมาแก้ไขปัญหานักศึกษาได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมจนกระทั่งจบการศึกษา

ดังนั้น กองแนะแนว สหกิจศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ได้เล็งเห็นความสำคัญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในขณะที่กำลังใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย จึงได้จัดทำแบบตรวจสอบรายการปัญหานักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูล ในการให้คำปรึกษา และให้หน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบได้บริการให้ความช่วยเหลือได้อย่าง เหมาะสมต่อไป

กองแนะแนว สหกิจศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์

ตุลาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
ความเป็นมาของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์	๑
ขอบเขตการศึกษา	๑
สรุปแบบตรวจสอบรายการปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้	๓
ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบตรวจสอบรายการปัญหา	๓
ตอนที่ ๒ รายการตรวจสอบปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้	
๒.๑ ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน	๔
๒.๒ ปัญหาด้านอนาคตที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ	๖
๒.๓ ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย	๘
๒.๔ ปัญหาด้านการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย	๑๐
๒.๕ ปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม	๑๒
๒.๖ ปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพส่วนตัว	๑๔
๒.๗ ปัญหาด้านครอบครัว หรือเรื่องทางบ้าน	๑๖
๒.๘ ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน รวมถึงบรรยากาศในชั้นเรียน	๑๘
๒.๙ ปัญหาด้านคุณธรรม คีลธรรม และศาสนา	๒๐
๒.๑๐ ปัญหาด้านความสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคม	๒๒
๒.๑๑ ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, เพศสัมพันธ์ และการแต่งงาน	๒๔
๒.๑๒ สรุปผลรายการปัญหาทั้ง ๑๑ ด้าน	๒๖
ตอนที่ ๓ ความครอบคลุมของแบบรายการปัญหาและระดับความเชื่อมั่น ในความสามารถของตนเองในการเรียนจบหลักสูตร	๒๓/
ตอนที่ ๔ ความต้องการเปิดเผยปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้	๒๙
ผลสรุป	๓๐
ภาคผนวก	๓๑

แบบสำรวจรายการปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และการศึกษาในปัจจุบันจะให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นแบบองค์รวมไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม เพื่อให้การดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของสังคมโลก

การพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง ด้วยวิธีการส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาแล้ว การป้องกันและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนั้น กองแนะแนว สหกิจศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์ ได้เล็งเห็นความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในขณะที่กำลังใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย จึงได้จัดทำแบบตรวจสอบรายการปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อให้หน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบได้บริการให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษารายใดมีปัญหาและมีความจำเป็นต้องใช้บริการให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม
๒. เป็นการสำรวจกลุ่มเพื่อนำไปสู่การวางแผนแก้ไข และป้องกันปัญหา สำหรับรายบุคคลต่อไป
๓. เป็นพื้นฐานในการแนะแนวทาง สำหรับการจัดการรวมกลุ่ม การจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม
๔. เพื่อช่วยให้หน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบมีความเข้าใจและเข้าถึงปัญหาของนักศึกษา
๕. นักศึกษาได้รู้ตนเองมีปัญหาอะไร และมองเห็นปัญหาของตนเองได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

การดำเนินการตรวจสอบปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ จะทำการสำรวจเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ หลักสูตร ๔ ปี และ ๕ ปี ที่พักในหอพักของมหาวิทยาลัยเท่านั้น โดยศึกษาข้อมูลตามแบบตรวจสอบรายการปัญหาแล้วตัดกรองออกเป็น ๑๑ ด้าน ประกอบด้วย

๑. ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน (Adjustment to College and work, ACW)
๒. ปัญหาด้านอนาคตที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ (Future: Vocational and Educational, FVE)
๓. ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย (Health and Development, HPD)
๔. ปัญหาด้านการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย (Finances, Living Condition and Employment, FLE)
๕. ปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social and Recreational Activities, SPA)
๖. ปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพส่วนตัว (Personal-Psychological Relations, PPR)
๗. ปัญหาด้านครอบครัว หรือเรื่องทางบ้าน (Home and Family, HF)
๘. ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน รวมถึงบรรยากาศในชั้นเรียน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP)
๙. ปัญหาด้านคุณธรรม ศีลธรรม และศาสนา (Moral and Religion, MR)
๑๐. ปัญหาด้านความสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคม (Social-Psychological Relations, SPR)
๑๑. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, เพศสัมพันธ์ และการแต่งงาน (Courtship, Sex and Marriage, CSM)

สรุปแบบตรวจสอบรายการปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
โครงการสำรวจรายปัญหานักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖

จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบตรวจสอบรายการปัญหา จำนวน ๓,๑๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ มีผู้ตอบแบบตรวจสอบ จำนวน ๓,๑๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบตรวจสอบรายการปัญหา

ตารางที่ ๑ จำนวนผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะบริหารธุรกิจ	๕๓/๑	๑๓.๙๐
คณะผลิตกรรมการเกษตร	๔๕๖	๑๔.๐๐
คณะวิทยาศาสตร์	๔๒๑	๑๓.๒๐
คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร	๓๙๓	๑๒.๓๐
คณะเศรษฐศาสตร์	๒๓๐	๗.๒๐
คณะศิลปศาสตร์	๒๐๓	๖.๔๐
วิทยาลัยบริหารศาสตร์	๑๘๓	๕.๗๐
คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ	๑๔๘	๔.๖๐
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๓๕	๔.๒๐
คณะพัฒนาการท่องเที่ยว	๑๓๐	๔.๑๐
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ สิ่งแวดล้อม	๑๑๖	๓.๖๐
คณะสารสนเทศและการสื่อสาร	๑๑๓	๓.๕๐
วิทยาลัยพลังงานทดแทน	๑๐๕	๓.๓๐
รวม	๓,๑๙๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑ ผู้ตอบแบบตรวจสอบเป็นนักศึกษาคณะคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๐ รองลงมา คือ นักศึกษาคณะผลิตกรรมการเกษตร, คณะวิทยาศาสตร์, คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร และคณะเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐๐, ๑๓.๒๐, ๑๒.๓๐, ๗.๒๐ ตามลำดับ

ตอนที่ ๒ รายการตรวจสอบปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำแนก ๑๑ ด้าน โดยค่าเฉลี่ยของระดับความกังวลใจมีเกณฑ์ ดังนี้

๐.๑๐ - ๐.๓๐	หมายถึง	ไม่กังวลใจ
๐.๓๑ - ๑.๓๕	หมายถึง	ความกังวลใจมาก
๑.๓๖ - ๒.๐๐	หมายถึง	ความกังวลใจมากที่สุด

ตารางที่ ๒.๑ ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย (Health and Development, HPD)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. รู้สึกอ่อนเพลียหรือเหนื่อยง่าย	๒๖๒ (๘.๒๐)	๘๖๕ (๒๓.๑๐)	๒,๐๖๓ (๖๔.๓๐)	๑.๔๓
๒. น้าหนักมากหรือน้อยเกินไป	๑๕๙ (๕.๐๐)	๓๐๐ (๒๑.๙๐)	๒,๓๓๕ (๓๓.๑๐)	๑.๓๒
๓. มักนอนหลับไม่เพียงพอ	๑๑๒ (๓.๕๐)	๕๓๖ (๑๘.๐๐)	๒,๕๐๖ (๓๘.๕๐)	๑.๒๕
๔. มีโรคประจำตัว	๒๒๖ (๓.๑๐)	๓๓๕ (๑๐.๕๐)	๒,๖๓๓ (๘๒.๔๐)	๑.๒๕
๕. ปวดศีรษะเป็นประจำ	๑๕๑ (๔.๓๐)	๓๙๒ (๑๒.๓๐)	๒,๖๕๑ (๘๓.๐๐)	๑.๒๒
๖. สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง	๑๕๙ (๕.๐๐)	๔๕๕ (๑๔.๒๐)	๒,๕๘๐ (๘๐.๘๐)	๑.๒๔
๗. มักวิ่งเวียนหรือเป็นลมบ่อย	๓๐ (๐.๙๐)	๑๕๑ (๔.๓๐)	๓,๐๑๓ (๙๔.๔๐)	๑.๐๓
๘. มีปัญหาด้านสายตา	๘๘ (๒.๘๐)	๙๓๘ (๒๙.๔๐)	๒,๑๖๘ (๖๓.๘๐)	๑.๓๕
๙. ออกกำลังกายไม่เพียงพอ	๑๑๐ (๓.๕๐)	๕๘๖ (๑๘.๓๐)	๒,๔๙๘ (๓๘.๒๐)	๑.๒๕
๑๐. ติดบุหรี่หรือดื่มสุราเป็นประจำ	๕๓ (๑.๘๐)	๔๕๕ (๑๔.๒๐)	๒,๖๘๒ (๘๔.๐๐)	๑.๑๘
๑๑. ไม่พอใจกับรูปลักษณ์ของตนเอง	๕ (๐.๑๐)	๒๔ (๐.๘๐)	๓,๑๖๖ (๙๙.๑๐)	๑.๐๑
๑๒. รอบเดือนไม่ค่อยปกติ	๕๘ (๑.๘๐)	๔๘๖ (๑๕.๒๐)	๒,๖๕๐ (๘๓.๐)	๑.๑๙
๑๓. มีปัญหาเกี่ยวกับระบบทาง เดินอาหารบ่อย ๆ	๖๐ (๑.๘๐)	๒๔๘ (๓.๘๐)	๒,๘๘๖ (๙๐.๔๐)	๑.๑๒

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๑ (ต่อ) ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย (Health and Development, HPD)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๔. แขนงอกและหายใจไม่สะดวก	๕๖ (๑.๓/๐)	๑๔๕ (๔.๖๐)	๒,๙๙๓ (๙๓.๓/๐)	๑.๐๘
๑๕. เป็นหวัดหรือเป็นไข้บ่อย ๆ	๑๙๕ (๖.๑๐)	๓/๑๖ (๒๒.๔๐)	๒,๒๘๓ (๓/๑.๕๐)	๑.๓๕
๑๖. เป็นโรคฟัน	๖๒ (๒.๐๐)	๑๕๘ (๔.๙๐)	๒,๙๓/๕ (๙๓.๑๐)	๑.๐๙
๑๗. บุคลิกและรูปร่างไม่ดึงดูดใจ	๓๐ (๐.๙๐)	๓๑๘ (๑๐.๐๐)	๒,๘๕๖ (๘๙.๑๐)	๑.๑๒
๑๘. เป็นโรคภูมิแพ้	๒๑๓ (๖.๖๐)	๕๓๒ (๑๖.๓/๐)	๒,๔๔๙ (๓๖.๓/๐)	๑.๓๐
๑๙. รู้สึกไม่สบายเกือบตลอดเวลา	๓๑ (๑.๐๐)	๒๐๓ (๖.๓๐)	๒,๙๖๐ (๙๒.๓/๐)	๑.๐๘
๒๐. อยากตรวจร่างกายหรือ ขอคำแนะนำ	๑๐๓/๑ (๓.๓๐)	๓๕๓ (๑๑.๑๐)	๒,๓/๓๔ (๘๕.๖๐)	๑.๑๘
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๒๐

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๑ แสดงปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย (Health and Development, HPD) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. รู้สึกอ่อนเพลียหรือเหนื่อยง่าย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๘.๒๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๓.๑๐

๒. มีปัญหาด้านสายตา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๕) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๒.๘๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๙.๔๐

๓. เป็นหวัดหรือเป็นไข้บ่อย ๆ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๔) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๖.๑๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๒.๔๐

๔. น้ำหนักมากหรือน้อยเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๒) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๕.๐๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๑.๙๐

๕. เป็นโรคภูมิแพ้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๐) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๖.๖๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๖.๓/๐

ตารางที่ ๒.๒ ปัญหาด้านการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย (Finances, Living Condition and Employment, FLE)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. มีเงินใช้จ่ายน้อยเกินไป	๑๑๑ (๓.๕๐)	๕๓๖ (๑๖.๘๐)	๒,๕๔๓/ (๓๙.๓๐)	๑.๒๔
๒. ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย	๒๙๔ (๙.๒๐)	๑๓๘ (๒๕.๕๐)	๒,๐๘๕ (๖๕.๓๐)	๑.๔๓
๓. รู้สึกจนกว่าเพื่อน ๆ	๑๖ (๐.๕๐)	๑๙๖ (๕.๖๐)	๓,๐๐๐ (๙๓.๙๐)	๑.๐๓
๔. ต้องกู้เงินมาเพื่อการศึกษา	๒๐๑ (๖.๓๐)	๔๙๕ (๑๕.๕๐)	๒,๔๙๘ (๓๘.๒๐)	๑.๒๘
๕. อยากทำงานหารายได้พิเศษ	๑๓๓/ (๔.๓๐)	๓๘๑ (๒๔.๕๐)	๒,๒๓๖ (๓๑.๓๐)	๑.๓๓
๖. เงินซื้อข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ไม่เพียงพอ	๑๑๓/ (๓.๓๐)	๓๙๑ (๑๒.๒๐)	๒,๖๘๖ (๘๔.๑๐)	๑.๒๐
๗. ทางบ้านให้เงินน้อยเกินไป	๑๓ (๐.๔๐)	๒๕๐ (๓.๘๐)	๒,๙๓๑ (๙๑.๘๐)	๑.๐๙
๘. กังวลเรื่องค่าใช้จ่าย	๔๐๙ (๑๒.๘๐)	๙๒๕ (๒๙.๐๐)	๑,๘๖๐ (๕๘.๒๐)	๑.๕๕
๙. ต้องยืมเงินจากเพื่อนบ่อย ๆ	๑๒ (๐.๔๐)	๑๓๖ (๔.๓๐)	๓,๐๕๖ (๙๕.๔๐)	๑.๐๖
๑๐. ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัดมาก	๑๔๕ (๔.๕๐)	๔๘๘ (๑๕.๓๐)	๒,๕๖๑ (๘๐.๒๐)	๑.๒๔
๑๑. การดูแลด้านค่าใช้จ่ายยังทำได้ ไม่ดี	๓๐๑ (๙.๔๐)	๘๐๘ (๒๕.๓๐)	๒,๐๘๕ (๖๕.๓๐)	๑.๔๔
๑๒. ต้องแบ่งเวลาสำหรับทำงาน เพื่อให้มีรายได้	๑๐ (๐.๓๐)	๓/๑ (๒.๒๐)	๓,๑๑๓ (๙๓.๕๐)	๑.๐๓
๑๓. ที่อาศัยขาดความเป็นส่วนตัว	๑๕๐ (๔.๓๐)	๓๑๙ (๑๐.๐๐)	๒,๓๒๕ (๘๕.๓๐)	๑.๑๙
๑๔. มีความลำบากในการเดินทางให้ ถึงที่พัก	๓/๓/ (๒.๔๐)	๒๓๑ (๓.๒๐)	๒,๘๘๖ (๙๐.๔๐)	๑.๑๒

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๒ (ต่อ) ปัญหาด้านการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย (Finances, Living Condition and Employment, FLE)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. ต้องรับประทานอาหารที่ซ้ำซาก จำเจ	๓๖ (๒.๔๐)	๓๒๘ (๒๒.๘๐)	๒,๓๙๐ (๓๔.๘๐)	๑.๒๘
๑๖. ได้ค่าตอบแทนในการทำงาน น้อยเกินไป	๓ (๐.๑๐)	๙ (๐.๓๐)	๓,๑๘๒ (๙๙.๖๐)	๑.๐๑
๑๗. มักถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อม ที่ไม่เหมาะสม	๖๒ (๑.๙๐)	๒๐๐ (๖.๓๐)	๒,๙๓๒ (๙๑.๘๐)	๑.๑๐
๑๘. ครอบครัวมีปัญหาทางการเงิน	๑๓๐ (๔.๐๐)	๒๓๖ (๓.๔๐)	๒,๘๒๘ (๘๘.๕๐)	๑.๑๕
๑๙. ไม่มั่นใจว่าจะมีเงินเรียนจนจบ	๙๕ (๓.๐๐)	๑๘๕ (๕.๘๐)	๒,๙๑๔ (๙๑.๒๐)	๑.๑๒
๒๐. ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับกิจกรรม บันเทิง	๑๓ (๐.๔๐)	๑๒๖ (๓.๙๐)	๓,๐๕๕ (๙๕.๖๐)	๑.๐๕
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๑๙

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๒ แสดงปัญหาด้านการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย (Finances, Living Condition and Employment, FLE) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. กังวลเรื่องค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๕๕) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑๒.๘๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๙.๐๐

๒. การดูแลด้านค่าใช้จ่ายยังทำได้ไม่ดี (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๔) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๙.๔๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๕.๓๐

๓. ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๙.๒๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๕.๕๐

๔. ยากทำงานหารายได้พิเศษ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๔.๓๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๔.๕๐

๕. ต้องกู้เงินมาเพื่อการศึกษา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๖.๓๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๕.๕๐

ตารางที่ ๒.๓ ปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social and Recreational Activities, SPA)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจน้อย	๒๐๑ (๖.๓๐)	๑,๑๒๖ (๓๕.๓๐)	๑,๘๖๓ (๕๘.๕๐)	๑.๔๙
๒. ไม่มีโอกาสดูหนังฟังเพลง	๕๓ (๑.๖๐)	๔๕๖ (๑๔.๓๐)	๒,๖๘๕ (๘๔.๑๐)	๑.๑๓
๓. มีเวลาส่วนตัวน้อยเกินไป	๒๕๖ (๘.๑๐)	๘๓๘ (๒๓.๕๐)	๒,๐๖๐ (๖๔.๕๐)	๑.๔๓
๔. ใช้เวลาว่างอย่างเปล่าประโยชน์	๓๙ (๑.๒๐)	๔๙๑ (๑๕.๕๐)	๒,๖๖๔ (๘๓.๕๐)	๑.๑๘
๕. การทำกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่สมดุล	๓๙ (๑.๒๐)	๕๘๐ (๑๘.๒๐)	๒,๕๓๕ (๘๐.๖๐)	๑.๒๑
๖. อยากปรับเวลาในการทำ กิจกรรมต่าง ๆ	๑๓๙ (๔.๓๐)	๖๔๘ (๒๐.๓๐)	๒,๔๐๓ (๗๕.๕๐)	๑.๒๙
๗. อยากใช้เวลาว่างในการพัฒนา	๑๑๐ (๓.๕๐)	๕๕๒ (๑๗.๓๐)	๒,๕๓๒ (๗๙.๓๐)	๑.๒๕
๘. ร่วมกิจกรรมชมรมหรือสังคม น้อยเกินไป	๖ (๐.๒๐)	๓๒ (๑.๐๐)	๓,๑๕๖ (๙๘.๘๐)	๑.๐๑
๙. รู้สึกเข้ากับคนอื่นยาก	๒๙ (๐.๙๐)	๙๕ (๓.๐๐)	๓,๐๓๐ (๙๖.๑๐)	๑.๐๕
๑๐. ยังไม่มีเพื่อนสนิท	๒๙ (๐.๙๐)	๑๒๖ (๓.๙๐)	๓,๐๓๙ (๙๕.๑๐)	๑.๐๖
๑๑. อยากร่วมกิจกรรมพัฒนา บุคลิกภาพและ	๑๔ (๐.๕๐)	๑๓๔ (๔.๒๐)	๓,๐๕๖ (๙๕.๕๐)	๑.๐๕
๑๒. ไม่กล้าแสดงออก	๒๑๖ (๖.๘๐)	๖๒๔ (๑๙.๕๐)	๒,๓๕๔ (๗๓.๗๐)	๑.๓๓
๑๓. ใช้เวลากับการร่วมกิจกรรม สังคมมากเกินไป	๔๑ (๑.๓๐)	๑๔๑ (๔.๕๐)	๓,๐๑๒ (๙๔.๓๐)	๑.๐๓
๑๔. ไม่มีเวลาสำหรับสิ่งที่ชอบ	๑๔๔ (๔.๕๐)	๖๐๓ (๑๙.๐๐)	๒,๔๔๓ (๗๖.๕๐)	๑.๒๘

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๓ (ต่อ) ปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social and Recreational Activities, SPA)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. วันหยุดเป็นวันที่น่าเบื่อ	๕ (๐.๒๐)	๙๒ (๒.๙๐)	๓,๐๙๓/ (๙๓.๐๐)	๑.๐๓
๑๖. ไม่มีงานอดิเรกในช่วงเวลาว่าง	๖ (๐.๒๐)	๒๒๖ (๓.๑๐)	๒,๙๖๒ (๙๒.๓๐)	๑.๐๓
๑๗. ยากใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์กว่านี้	๔๓/ (๑.๔๐)	๕๔๐ (๑๖.๙๐)	๒,๖๐๓/ (๘๑.๖๐)	๑.๒๐
๑๘. วางตัวไม่ถูกเมื่อต้องเข้าสังคม	๒๖ (๐.๘๐)	๒๓๑ (๓.๒๐)	๒,๙๓๓/ (๙๒.๐๐)	๑.๐๙
๑๙. ยังไม่รู้ตนเองมีความสามารถพิเศษด้านใด	๘๓/ (๒.๓๐)	๔๓/๒ (๑๔.๘๐)	๒,๖๓๕ (๘๒.๕๐)	๑.๒๐
๒๐. ยากทำกิจกรรมอย่างอื่นนอกเหนือจากการเรียนให้มากกว่านี้	๑๓/ (๐.๕๐)	๑๐๙ (๓.๔๐)	๓,๐๖๘ (๙๖.๑๐)	๑.๐๔
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๑๘

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๓ แสดงปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social and Recreational Activities, SPA) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจน้อย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๖.๓๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๓๕.๓๐

๒. มีเวลาส่วนตัวน้อยเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๘.๑๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๓.๕๐

๓. ไม่กล้าแสดงออก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๖.๘๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๙.๕๐

๔. ยากปรับเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เข้าที่เข้าทางกว่านี้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๔.๓๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๐.๓๐

๕. ไม่มีเวลาสำหรับสิ่งที่ชอบ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๔.๕๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๙.๐๐

ตารางที่ ๒.๔ ปัญหาด้านความสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคม (Social-Psychological Relations, SPR)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. อึดอัดเขินอายเมื่ออยู่ร่วมกับคนไม่ คุ้นเคย	๔๐ (๑.๓๐)	๕๒๖ (๑๖.๕๐)	๒,๖๒๘ (๘๒.๓๐)	๑.๑๙
๒. มักถูกนินทา	๘ (๐.๓๐)	๑๔๒ (๔.๕๐)	๓,๐๔๔ (๙๕.๓๐)	๑.๐๕
๓. อารมณ์อ่อนไหวหรือสะเทือนใจง่าย	๓๗๒ (๒.๓๐)	๖๖๓ (๒๐.๙๐)	๒,๔๕๕ (๗๖.๙๐)	๑.๒๕
๔. รู้สึกไม่มีคนเข้าใจหรือเห็นใจ	๓ (๐.๒๐)	๘๕ (๒.๓๐)	๓,๑๒๐ (๙๓.๑๐)	๑.๐๓
๕. กลัวและไม่ไวใจใคร	๓๐ (๐.๙๐)	๒๖๘ (๘.๕๐)	๒,๘๙๖ (๘๐.๓๐)	๑.๑๐
๖. รู้สึกคนอื่นไม่ชอบหรือไม่เป็นมิตร	๑๙ (๐.๖๐)	๒๓๓ (๘.๓๐)	๒,๘๙๘ (๘๐.๓๐)	๑.๑๐
๗. รู้สึกด้อยกว่าคนอื่น	๔๑ (๑.๓๐)	๑๘๓ (๕.๙๐)	๒,๙๖๖ (๘๐.๓๐)	๑.๐๘
๘. ไม่สบายใจเมื่อถูกมองหรือพูดถึง	๕๓ (๑.๘๐)	๕๖๙ (๑๕.๓๐)	๒,๖๖๘ (๘๓.๕๐)	๑.๑๘
๙. มักมีเรื่องขัดแย้งกับคนอื่น	๖ (๐.๒๐)	๙๑ (๒.๘๐)	๓,๐๙๓ (๙๓.๐๐)	๑.๐๓
๑๐. ควบคุมอารมณ์เกรงใจไม่ค่อยได้	๕๔ (๑.๓๐)	๓๔๓ (๑๐.๓๐)	๒,๓๙๓ (๘๓.๖๐)	๑.๑๔
๑๑. ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ	๘ (๐.๒๐)	๙ (๐.๓๐)	๓,๑๓๓ (๙๙.๕๐)	๑.๐๑
๑๒. อึดอัดเมื่อต้องออกไปรับประทานอาหารตามลำพัง	๖๓ (๒.๐๐)	๑๘๓ (๕.๓๐)	๒,๙๔๘ (๘๒.๓๐)	๑.๑๐
๑๓. เหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก	๑๔ (๐.๔๐)	๕๔ (๑.๓๐)	๓,๑๒๖ (๙๓.๙๐)	๑.๐๓
๑๔. รู้สึกกลายเป็นภาระให้คนอื่น ต้องดูแลหรือตัดสินใจแทน	๑๖ (๐.๕๐)	๔๑ (๑.๓๐)	๓,๑๓๓ (๙๘.๒๐)	๑.๐๒

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๔ (ต่อ) ปัญหาด้านความสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคม (Social-Psychological Relations, SPR)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. ยิงขาดเพื่อนคู่คิดมิตรคู่ใจ	๒๘ (๐.๘๐)	๑๖๑ (๕.๐๐)	๓,๐๕๕ (๙๕.๑๐)	๑.๐๓
๑๖. มักทำร้ายจิตใจคนอื่น	๒ (๐.๑๐)	๓/๕ (๒.๓๐)	๓,๑๑๘ (๙๓.๖๐)	๑.๐๒
๑๗. ถูกชักจูงใจง่าย	๒๕ (๐.๘๐)	๑๕๑ (๔.๓๐)	๓,๐๑๙ (๙๕.๕๐)	๑.๐๖
๑๘. รู้สึกตกเป็นเบี้ยล่างเสมอ	๘ (๐.๓๐)	๕๕ (๑.๕๐)	๓,๑๕๑ (๙๕.๓๐)	๑.๐๒
๑๙. ไม่มีความสุขในการอยู่รวมกัน กับคนอื่น	๑๐ (๐.๓๐)	๒๖ (๐.๘๐)	๓,๑๕๘ (๙๕.๙๐)	๑.๐๑
๒๐. รู้สึกว่าคนใกล้ชิดไม่จริงใจ	๓๕ (๑.๑๐)	๑๔๑ (๔.๕๐)	๓,๐๑๙ (๙๕.๕๐)	๑.๐๓
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๐๔

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๔ แสดงปัญหาด้านความสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคม (Social-Psychological Relations, SPR) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. อารมณ์อ่อนไหวหรือสะเทือนใจง่าย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๕) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๒.๓๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๐.๙๐

๒. ยึดอัดเขินอายเมื่ออยู่กับคนไม่คุ้นเคย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑.๓๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๖.๕๐

๓. ไม่สบายใจเมื่อถูกมองหรือพูดถึง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑.๑๘ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๔.๓๐

๔. ควบคุมอารมณ์โกรธไม่ค่อยได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๔) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑.๓๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๐.๓๐

๕. กลัวและไม่ไว้ใจใคร (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๐) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๐.๙๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๘.๕๐

ตารางที่ ๒.๕ ปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพส่วนตัว (Personal-Psychological Relations, PPR)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. ตื่นเต้นตกใจง่าย	๕๓ (๑.๓/๐)	๖๐๘ (๑๙.๐๐)	๒,๕๓๓ (๓๙.๓๐)	๑.๒๒
๒. กังวลกับสิ่งที่ไม่ค่อยสำคัญ	๖๖ (๒.๐๐)	๒๓๐ (๘.๕๐)	๒,๘๕๘ (๘๙.๕๐)	๑.๑๐
๓. ท้อแท้และซึมเศร้าง่าย	๙๑ (๒.๘๐)	๕๔๔ (๑๓.๐๐)	๒,๕๕๙ (๘๐.๒๐)	๑.๒๓
๔. หงุดหงิดและโมโหง่าย	๑๕๒ (๔.๘๐)	๕๒๔ (๑๖.๔๐)	๒,๕๑๘ (๓๘.๘๐)	๑.๒๖
๕. มักหวนคิดถึงอดีตที่มีแต่ ความทุกข์	๔๐ (๑.๓๐)	๓๕๖ (๑๐.๘๐)	๒,๘๐๘ (๘๓.๙๐)	๑.๑๓
๖. ขี้เกียจหรือเฉื่อยชามากเกินไป	๑๘๓ (๕.๓/๐)	๕๑๓ (๑๖.๒๐)	๒,๔๙๔ (๓๘.๑๐)	๑.๒๘
๗. มีความรับผิดชอบน้อยกว่า คนอื่น ๆ	๕๔ (๑.๓/๐)	๒๖๔ (๘.๓๐)	๒,๘๓๖ (๙๐.๐๐)	๑.๑๒
๘. จิตใจอ่อนไหว	๓/๑ (๒.๒๐)	๓๒๔ (๒๒.๓/๐)	๒,๓๙๙ (๓๕.๑๐)	๑.๒๓
๙. มักตำหนิตนเอง	๔๓ (๑.๔๐)	๓๓๙ (๑๑.๙๐)	๒,๓๖๘ (๘๖.๓/๐)	๑.๑๕
๑๐. เป็นคนเพ้อฝันและมี จินตนาการ	๕๘ (๑.๘๐)	๖๑๓ (๑๙.๓๐)	๒,๕๑๙ (๓๘.๙๐)	๑.๒๔
๑๑. มักหมกมุ่นหรือย้ำคิด	๓๖ (๑.๑๐)	๑๘๖ (๕.๘๐)	๒,๙๓๒ (๙๓.๐๐)	๑.๐๘
๑๒. ขาดความมั่นใจในตัวเอง	๒๒๕ (๓.๐๐)	๘๓๔ (๒๖.๑๐)	๒,๑๓๕ (๙๖.๖๐)	๑.๔๐
๑๓. เก็บตัวมากเกินไป	๑๒ (๐.๓๐)	๙๘ (๓.๑๐)	๓,๐๘๔ (๙๖.๖๐)	๑.๐๔
๑๔. ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ไม่ค่อยได้	๔๔ (๑.๔๐)	๕๓๖ (๑๖.๘๐)	๒,๖๑๔ (๘๑.๘๐)	๑.๑๙

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๕ (ต่อ) ปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพส่วนตัว (Personal–Psychological Relations, PPR)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. คิดอยากทำร้ายตัวเองหรือ ผู้อื่น	–	๕ (๐.๒๐)	๓,๑๘๙ (๙๙.๘๐)	๑.๐๐
๑๖. รู้สึกไม่ค่อยมีความสุขเกือบ ตลอดเวลา	๒๓ (๐.๓๐)	๖๓ (๒.๑๐)	๓,๑๐๔ (๙๓.๒๐)	๑.๐๓
๑๗. เหนงาและขาดความสนใจ สิ่งต่าง ๆ	๑๕ (๐.๕)	๑๖๕ (๕.๒๐)	๓,๐๑๔ (๙๕.๕๐)	๑.๐๖
๑๘. รู้สึกโชคร้ายและได้รับแต่ ความอยุติธรรม	๕๓ (๑.๓๐)	๓๓ (๑.๐๐)	๓,๑๐๘ (๙๓.๓๐)	๑.๐๔
๑๙. กลัวโดยไม่มีเหตุผล	๙๙ (๓.๑๐)	๔๒๐ (๑๓.๑๐)	๒,๖๓๕ (๘๓.๘๐)	๑.๑๙
๒๐. เก็บตัวและไม่ชอบเข้าสังคม	๔๘ (๑.๕๐)	๕๕ (๑.๓๐)	๓,๐๙๑ (๙๖.๘๐)	๑.๐๕
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๑๕

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๕ แสดงปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพส่วนตัว (Personal–Psychological Relations, PPR) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. ขาดความมั่นใจในตัวเอง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๐) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๓.๐๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๖.๑๐

๒. ขี้เกียจหรือเฉื่อยชามากเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๕.๓๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๖.๒๐

๓. จิตใจอ่อนไหว (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๒.๒๓ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๒.๓๐

๔. หงุดหงิดและโมโหง่าย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๖) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๔.๘๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๖.๔๐

๕. ท้อแท้และซึมเศร้าง่าย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๒.๘๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๓.๐๐

ตารางที่ ๒.๖ ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, เพศสัมพันธ์ และการแต่งงาน (Courtship, Sex and Marriage, CSM)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. ยังไม่มีแฟน	๓/๐ (๒.๒๐)	๙๐๑ (๒๘.๒๐)	๒,๒๒๓ (๖๙.๖๐)	๑.๓๓
๒. มีแฟนที่คนทางบ้านไม่ยอมรับ	๕๐ (๑.๓๐)	๑๑๐ (๓.๔๐)	๓,๐๕๕ (๙๕.๓๐)	๑.๐๖
๓. กำลังตัดสินใจว่าจะมี ความสัมพันธ์ที่จริงจังกับคนที่รัก	๖ (๐.๒๐)	๖๒ (๑.๙๐)	๓,๑๒๖ (๙๗.๙๐)	๑.๐๒
๔. กลัวคนรักจะไม่จริงใจ	๓๒ (๑.๐๐)	๒๔๓ (๗.๖๐)	๒,๙๑๙ (๙๑.๔๐)	๑.๑๐
๕. กำลังมีความรัก	๒๙ (๐.๙๐)	๓๘๙ (๑๒.๒๐)	๒,๗๗๖ (๘๖.๙๐)	๑.๑๔
๖. รักเขาข้างเดียว	๙๑ (๒.๘๐)	๒๘๘ (๙.๐๐)	๒,๘๑๕ (๘๘.๑๐)	๑.๑๕
๗. ขาดความสนใจทางเพศ	๒ (๐.๑๐)	๙๐ (๒.๘๐)	๓,๑๐๒ (๙๗.๑๐)	๑.๐๓
๘. กังวลใจจากการมีเพศสัมพันธ์	-	๓ (๐.๒๐)	๓,๑๘๗ (๙๙.๘๐)	๑.๐๐
๙. มีรสนิยมทางเพศกับเพศ เดียวกัน	๑๑ (๐.๓๐)	๒๑๙ (๖.๙๐)	๒,๙๖๕ (๙๒.๘๐)	๑.๐๘
๑๐. ควบคุมอารมณ์ทางเพศ ไม่ค่อยได้	-	๘ (๐.๓๐)	๓,๑๘๖ (๙๙.๗๐)	๑.๐๐
๑๑. มักจะถูกรบกวนจากอารมณ์ ทางเพศ	-	๕ (๐.๑๐)	๓,๑๙๐ (๙๙.๙๐)	๑.๐๐
๑๒. อยากรู้เรื่องเพศให้มากกว่านี้	-	๑๙ (๐.๖๐)	๓,๑๗๕ (๙๙.๔๐)	๑.๐๑
๑๓. กำลังผิดหวังด้านความรัก	๒๕ (๐.๘๐)	๑๓๔ (๔.๒๐)	๓,๐๓๕ (๙๕.๐๐)	๑.๐๖
๑๔. ใช้เวลากับแฟนมากกว่า กิจกรรมอื่น	๕ (๐.๑๐)	๑๔ (๐.๔๐)	๓,๑๗๖ (๙๙.๔๐)	๑.๐๑

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๖(ต่อ) ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, เพศสัมพันธ์ และการแต่งงาน
(Courtship, Sex and Marriage, CSM)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. คงอยู่ต่อไปไม่ได้ถ้าต้องออกหัก	๓ (๐.๑๐)	๑๑ (๐.๓๐)	๓,๑๘๐ (๙๙.๖๐)	๑.๐๑
๑๖. กำลังจะบอกรัก	๑๔ (๐.๔๐)	๓/๓/ (๒.๔๐)	๓,๑๐๓ (๙๙.๒๐)	๑.๐๓
๑๗. รู้สึกผิดจากการมีอารมณ์ทางเพศ	-	๔๓ (๑.๓๐)	๓,๑๕๑ (๙๘.๓/๐)	๑.๐๑
๑๘. รู้สึกมีความบกพร่องในเรื่องเพศ	-	๔ (๐.๑๐)	๓,๑๙๐ (๙๙.๙๐)	๑.๐๐
๑๙. กลัวใกล้ชิดเพศตรงข้าม	๙ (๐.๓๐)	๔๑ (๑.๓๐)	๓,๑๔๔ (๙๘.๔๐)	๑.๐๒
๒๐. ไม่มั่นใจในความรัก	๓๒ (๑.๑๐)	๒๐๖ (๖.๔๐)	๒,๙๕๖ (๙๒.๕๐)	๑.๐๘
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๐๖

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๖ แสดงปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, เพศสัมพันธ์ และการแต่งงาน (Courtship, Sex and Marriage, CSM) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. ยังไม่มีแฟน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๒.๒๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๘.๒๐

๒. รักเขาข้างเดียว (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๕) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๒.๘๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๙.๐๐

๓. กำลังมีความรัก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๔) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๐.๙๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๑๒.๒๐

๔. กลัวคนรักจะไม่จริงใจ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๐) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑.๐๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๓.๖๐

๕. ไม่มั่นใจในความรัก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๐๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑.๑๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๖.๔๐

ตารางที่ ๒.๗ ปัญหาด้านครอบครัว หรือเรื่องทางบ้าน (Home and Family, HF)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. คิดถึงคนที่บ้านเกือบตลอดเวลา	๓๑๕ (๙.๙๐)	๙๒๐ (๒๘.๘๐)	๑,๙๕๙ (๖๑.๓๐)	๑.๔๘
๒. กังวลใจเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว	๑๙๙ (๖.๒๐)	๔๓๖ (๑๓.๓๐)	๒,๕๕๙ (๘๐.๑๐)	๑.๒๖
๓. ถูกคนทางบ้านตำหนิหรือกล่าวโทษ	๕ (๐.๒๐)	๖๘ (๒.๑๐)	๓,๑๒๑ (๙๓.๓๐)	๑.๐๒
๔. มีคนในครอบครัวเจ็บป่วย	๑๔๔ (๔.๕๐)	๒๑๙ (๖.๙๐)	๒,๘๓๑ (๘๘.๖๐)	๑.๑๖
๕. รู้สึกว่าพ่อแม่เสียสละให้ฉันมากเกินไป	๑๒๔ (๓.๙๐)	๘๒๐ (๒๕.๓๐)	๒,๒๕๐ (๓๐.๔๐)	๑.๓๓
๖. รู้สึกไม่ผูกพันกับครอบครัว	๔ (๐.๑๐)	๑๖ (๐.๕๐)	๓,๑๓๕ (๙๙.๔๐)	๑.๐๑
๗. ปกปิดเรื่องบางอย่างกับครอบครัว	๒๖ (๐.๘๐)	๑๘๕ (๕.๘๐)	๒,๙๘๓ (๙๓.๔๐)	๑.๐๘
๘. มีเรื่องทะเลาะหรือขัดแย้งกับคนในครอบครัว	๕ (๐.๒๐)	๕๕ (๑.๓๐)	๓,๑๓๔ (๙๘.๑๐)	๑.๐๒
๙. ทางบ้านตั้งความหวังเอาไว้สูงเกิน	๖๘ (๒.๑๐)	๒๙๐ (๙.๑๐)	๒,๘๓๖ (๘๘.๘๐)	๑.๑๓
๑๐. ต้องรับภาระความรับผิดชอบของครอบครัวไว้มาก	๑๑ (๐.๓๐)	๘๙ (๒.๘๐)	๓,๐๙๔ (๙๖.๙๐)	๑.๐๓
๑๑. พ่อแม่ควบคุมมากเกินไป	๙ (๐.๓๐)	๓๑ (๑.๐๐)	๓,๑๕๔ (๙๘.๓๐)	๑.๐๒
๑๒. ต้องการความรักและความเข้าใจจากคนในครอบครัวให้มากกว่านี้	๕๓ (๑.๖๐)	๑๑๓ (๓.๓๐)	๓,๐๒๔ (๙๔.๓๐)	๑.๐๓
๑๓. รู้สึกทำให้ครอบครัวต้องผิดหวัง	๕๓ (๑.๓๐)	๑๘๒ (๕.๓๐)	๒,๙๕๙ (๙๒.๖๐)	๑.๐๙
๑๔. ชีวิตทางบ้านปราศจากซึ่งความสุข	๔ (๐.๑๐)	๒๒ (๐.๓๐)	๓,๑๖๘ (๙๙.๒๐)	๑.๐๑

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๓(ต่อ) ปัญหาด้านครอบครัว หรือเรื่องทางบ้าน (Home and Family, HF)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. กลัวสูญเสียคนที่บ้านไป	๔๐๓ (๑๒.๖๐)	๔๕๕ (๑๔.๒๐)	๒,๓๓๖ (๗๓.๒๐)	๑.๓๙
๑๖. อยากเป็นอิสระจากทางบ้านให้มากกว่านี้	๔ (๐.๑๐)	๔๐ (๑.๓๐)	๓,๑๕๐ (๙๘.๖๐)	๑.๐๒
๑๗. ไม่อยากให้ใครรู้เรื่องภูมิหลังของครอบครัว	๒ (๐.๑๐)	๒๖ (๐.๘๐)	๓,๑๖๖ (๙๙.๑๐)	๑.๐๑
๑๘. มีปัญหาครอบครัวที่แก้ไขไม่ได้	๔๒ (๑.๓๐)	๑๐๓ (๓.๔๐)	๓,๐๕๕ (๙๕.๓๐)	๑.๐๖
๑๙. ครอบครัวมีปัญหาด้านการเงิน	๑๓๖ (๔.๓๐)	๑๖๓ (๕.๒๐)	๒,๘๙๑ (๙๐.๕๐)	๑.๑๔
๒๐. พ่อหรือแม่เสียชีวิต	๑๒ (๐.๔๐)	๓๖ (๑.๑๐)	๓,๑๕๖ (๙๘.๕๐)	๑.๐๒
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๑๒

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๓ แสดงปัญหาด้านครอบครัว หรือเรื่องทางบ้าน (Home and Family, HF) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. คิดถึงคนที่บ้านเกือบตลอดเวลา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๕๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๙.๙๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๘.๘๐

๒. กลัวสูญเสียคนที่บ้านไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๒.๖๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๔.๒๐

๓. รู้สึกว่าพ่อแม่เสียสละให้ฉันมากเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๓.๙๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๕.๓๐

๔. กังวลใจเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๖) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๖.๒๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๓.๓๐

๕. มีคนในครอบครัวเจ็บป่วย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๖) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๔.๕๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๖.๙๐

ตารางที่ ๒.๘ ปัญหาด้านคุณธรรม คีลธรรม และศาสนา (Moral and Religion, MR)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เท่าที่ควร	๖ (๐.๒๐)	๑๘๕ (๕.๘๐)	๓,๐๐๓ (๙๕.๐๐)	๑.๐๖
๒. เลื่อมความศรัทธาต่อศาสนาที่ นับถือ	-	๒๐ (๐.๖๐)	๓,๑๓๕ (๙๙.๔๐)	๑.๐๑
๓. มีความเชื่อบางอย่างที่ขัดแย้งกับ ศาสนาที่นับถือ	๓ (๐.๑๐)	๕๓ (๑.๘๐)	๓,๑๓๔ (๙๘.๑๐)	๑.๐๒
๔. ไม่เชื่อว่าทำดียอมได้ดี	๓ (๙๘.๓๐)	๓๓ (๑.๒๐)	๓,๑๕๔ (๐.๑๐)	๑.๐๑
๕. มองไม่เห็นความเชื่อมโยง ระหว่างศาสนากับการดำเนิน	-	๑๖ (๐.๕๐)	๓,๑๓๘ (๙๙.๕๐)	๑.๐๑
๖. อยากมีปรัชญาในการดำเนิน ชีวิตได้ดีกว่านี้	๒๓ (๐.๓๐)	๓๖๑ (๑๑.๓๐)	๒,๘๑๐ (๘๘.๐๐)	๑.๑๓
๗. กำลังจะเปลี่ยนศาสนาใหม่	-	๔๔ (๑.๔๐)	๓,๑๕๐ (๙๘.๖๐)	๑.๐๑
๘. ได้รับผลกระทบจากการมีอคติ ทางสังคมในเรื่องที่เกี่ยวกับเชื่อ	-	๔๖ (๑.๔๐)	๓,๑๔๘ (๙๘.๖๐)	๑.๐๑
๙. ยังไม่พบคุณค่าที่แท้จริงของ การทำความดี	๕ (๐.๑๐)	๔๑ (๑.๓๐)	๓,๑๕๙ (๙๘.๖๐)	๑.๐๒
๑๐. อยากเข้าใจในเรื่องศาสนาและ หลักคำสอน	-	๒๓ (๐.๘๐)	๓,๖๓ (๙๙.๒๐)	๑.๐๑
๑๑. มักทำตามใจตนเองมากกว่า คำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางสังคม	๙ (๐.๒๐)	๒๐๓ (๖.๔๐)	๒,๙๘๒ (๙๓.๔๐)	๑.๐๓
๑๒. มีความรู้สึกผิดที่ยังลืมไม่ได้	๘๒ (๒.๕๐)	๖๐๓ (๑๘.๙๐)	๒,๙๘๒ (๙๓.๔๐)	๑.๒๔
๑๓. รู้สึกไร้ที่ยึดเหนี่ยวทางด้าน ศาสนา หรือปรัชญาชีวิต	-	๑๓ (๐.๕๐)	๓,๑๓๓ (๙๙.๕๐)	๑.๐๑
๑๔. อยากให้ตนเองทำความดีให้ มากกว่านี้	๖๔ (๒.๐๐)	๓๑๐ (๒๒.๒๐)	๒,๔๒๐ (๓๕.๘๐)	๑.๒๖

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๘ (ต่อ) ปัญหาด้านคุณธรรม คีลธรรม และศาสนา (Moral and Religion, MR)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. ขาดความน่าเชื่อถือในสายตา คนอื่น	๑๖ (๐.๕๐)	๑๑๖ (๓.๖๐)	๓,๐๖๒ (๙๕.๙๐)	๑.๐๕
๑๖. ไม่มั่นใจว่าตนเองจะทำได้	๒๑๙ (๖.๘๐)	๖๒๕ (๑๙.๖๐)	๒,๓๕๐ (๗๓.๖๐)	๑.๓๓
๑๗. มีนิสัยบางอย่างไม่ดีแต่เลิก ไม่ได้	๑๓๕ (๔.๒๐)	๕๐๕ (๑๕.๘๐)	๒๕๕๔ (๘๐.๐๐)	๑.๒๔
๑๘. รู้สึกผิดจากการกระทำที่ขัด กับศีลธรรม	๑๑ (๐.๓๐)	๑๙๔ (๖.๑๐)	๒,๙๘๙ (๙๓.๖๐)	๑.๐๓
๑๙. ไม่ซื่อสัตย์สุจริตเท่าที่ควร	๕ (๐.๒๐)	๓๙ (๑.๒๐)	๓,๑๕๐ (๙๘.๖๐)	๑.๐๒
๒๐. ใจอ่อนต่อสิ่งล่อใจได้ง่าย	๑๒๘ (๔.๐๐)	๕๖๓ (๑๗.๖๐)	๒,๕๐๓ (๗๘.๔๐)	๑.๒๖
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๐๙

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๘ แสดงปัญหาด้านคุณธรรม คีลธรรม และศาสนา (Moral and Religion, MR) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. ไม่มั่นใจว่าตนเองจะทำได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๖.๘๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๙.๖๐

๒. อยากให้ตนเองทำความดีให้มากกว่านี้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๖) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๒.๐๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๒.๒๐

๓. ใจอ่อนต่อสิ่งล่อใจได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๖) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๔.๐๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๗.๖๐

๔. มีความรู้สึกผิดที่ยังลืมไม่ได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๔) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๒.๕๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๕.๘๐

๕. มีนิสัยบางอย่างไม่ดีแต่เลิกไม่ได้ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๔) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๔.๒๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๕.๘๐

ตารางที่ ๒.๙ ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน (Adjustment to College and work, ACW)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. ไม่มีเทคนิคการเรียนรู้ที่ดี	๒๕๑ (๓.๙๐)	๙๐๑ (๒๘.๒๐)	๒,๐๔๒ (๖๓.๙๐)	๑.๔๔
๒. ขาดสมาธิและความตั้งใจ ในการเรียน	๔๙๕ (๑๕.๕๐)	๘๒๓ (๒๕.๘๐)	๑,๘๓๖ (๕๘.๓๐)	๑.๕๓
๓. พื้นฐานบางวิชาอ่อนเกินไป	๙๓๑ (๒๙.๒๐)	๑,๑๑๙ (๓๕.๐๐)	๑,๑๔๕ (๓๕.๘๐)	๑.๙๓
๔. ขาดการวางแผนในการเรียนที่ดี	๒๘๙ (๙.๑๐)	๑,๐๔๒ (๓๒.๖๐)	๑,๘๖๑ (๕๘.๓๐)	๑.๕๑
๕. ผลการเรียนไม่ค่อยดี	๑๘๐ (๕.๖๐)	๖๓๕ (๒๑.๑๐)	๒,๓๔๐ (๗๓.๓๐)	๑.๓๒
๖. ต้องฝืนใจเรียนบางวิชา	๑๒๕ (๓.๙๐)	๓๐๐ (๒๑.๙๐)	๒,๓๖๙ (๗๔.๒๐)	๑.๓๐
๗. รู้สึกเรียนรู้ช้ากว่าเพื่อน ๆ	๑๓๒ (๕.๔๐)	๕๒๐ (๑๖.๓๐)	๒,๕๐๒ (๗๘.๓๐)	๑.๒๓
๘. มีเวลาในการอ่านหนังสือ น้อยเกินไป	๓๑๔ (๙.๘๐)	๙๓๓ (๓๐.๕๐)	๑,๙๐๓ (๕๙.๓๐)	๑.๕๐
๙. สนใจกิจกรรมอื่นมากกว่า การเรียน	๑๔ (๐.๔๐)	๒๓๙ (๘.๓๐)	๒,๙๐๑ (๙๐.๙๐)	๑.๑๐
๑๐. จัดบรรยายในชั้นเรียน ไม่ค่อยทัน	๓๐๖ (๘.๔๐)	๑,๑๐๕ (๓๕.๑๐)	๑,๙๘๓ (๕๖.๕๐)	๑.๕๒
๑๑. ต้องการความช่วยเหลือ ในด้านการเรียน	๒๖๓ (๘.๒๐)	๕๑๓ (๑๖.๒๐)	๒,๔๒๔ (๗๕.๖๐)	๑.๓๓
๑๒. อยากแก้ไขนิสัยการเรียนใหม่	๑๘๙ (๕.๙๐)	๕๘๐ (๑๘.๒๐)	๒,๔๒๕ (๗๕.๙๐)	๑.๓๐
๑๓. อยากเปลี่ยนไปเรียนสาขาอื่น	๓๙ (๑.๒๐)	๑๓๒ (๔.๒๐)	๓,๐๒๓ (๙๔.๖๐)	๑.๐๓
๑๔. ขาดกำลังใจการเรียน	๓๔ (๒.๓๐)	๓๖๕ (๑๑.๕๐)	๒,๓๕๕ (๘๖.๓๐)	๑.๑๖

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๙(ต่อ) ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน (Adjustment to College and work, ACW)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. ไม่พอใจกับผลการเรียน ที่ผ่านมา	๖๘ (๒๒.๒๐)	๓๖๒ (๑๑.๓๐)	๒,๓๖๔ (๘๖.๖๐)	๑.๑๖
๑๖. กลัวการพูดแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน	๑๓/๑ (๕.๓๐)	๓๖๘ (๑๑.๕๐)	๒,๖๕๕ (๘๓.๒๐)	๑.๒๒
๑๗. มักเตรียมตัวสอบไม่ทัน	๓๓๘ (๑๐.๖๐)	๑,๒๐๘ (๓๗.๘๐)	๑,๖๔๘ (๕๑.๖๐)	๑.๕๙
๑๘. กังวลมากช่วงเวลาที่ต้องสอบ	๖๒๘ (๑๙.๖๐)	๑,๑๓๖ (๓๕.๖๐)	๑,๔๓๐ (๔๔.๘๐)	๑.๓/๕
๑๙. รู้สึกเรียนไม่เก่ง	๕๐๑ (๑๕.๖๐)	๑,๒๘๓ (๔๐.๒๐)	๑,๔๑๐ (๔๔.๒๐)	๑.๓/๑
๒๐. ขาดแรงจูงใจในการเรียน	๘๒ (๒.๖๐)	๖๒๘ (๑๙.๓/๐)	๒,๔๘๔ (๗๓.๓/๐)	๑.๒๕
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๔๐

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๙ แสดงปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน (Adjustment to College and work, ACW) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. พื้นฐานบางวิชาอ่อนเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๙๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๒๙.๒๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๓๕.๐๐

๒. กังวลมากช่วงเวลาที่ต้องสอบ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓/๕) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๙.๖๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๓๕.๖๐

๓. รู้สึกเรียนไม่เก่ง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓/๑) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๕.๖๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๔๐.๒๐

๔. มักเตรียมตัวสอบไม่ทัน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๕๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๐.๖๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๓๗.๘๐

๕. ขาดสมาธิและความตั้งใจในการเรียน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๕๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๕.๕๐ และระดับความกังวลใจมาร้อยละ ๒๕.๘๐

ตารางที่ ๒.๑๐ ปัญหาด้านด้านอนาคตที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ (Future: Vocational and Educational, FVE)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. อยากย้ายไปเรียนคณะอื่นหรือมหาวิทยาลัยอื่น	๑๓๘ (๕.๒๐)	๒๓๐ (๗.๒๐)	๒,๔๒๖ (๘๘.๖๐)	๑.๑๖
๒. ไม่มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยจะเตรียมความพร้อมให้แก่ฉันใน	๖๖ (๒.๑๐)	๒๑๓ (๖.๗๐)	๒,๙๑๕ (๙๑.๒๐)	๑.๑๑
๓. มองไม่เห็นเป้าหมายที่ชัดเจนในด้านการเรียน	๘๓ (๒.๗๐)	๓๓๐ (๑๐.๔๐)	๒,๗๗๗ (๘๖.๙๐)	๑.๑๖
๔. ไม่มั่นใจว่าตนเองชอบเรียนอะไรหรือจะประกอบอาชีพอะไร	๑๘๙ (๕.๙๐)	๓๘๘ (๑๒.๒๐)	๒,๖๑๓ (๘๑.๙๐)	๑.๒๔
๕. ท้อใจเมื่อคิดถึงอนาคตด้านการเรียน	๒๑๘ (๖.๗๐)	๖๙๒ (๒๑.๗๐)	๒,๒๘๔ (๗๑.๖๐)	๑.๓๕
๖. พยายามปรับชีวิตคู่กับการเรียนให้ไปด้วยกัน	๔๑ (๑.๓๐)	๔๑๗ (๑๓.๑๐)	๒,๗๓๖ (๘๕.๖๐)	๑.๑๖
๗. ต้องการที่ปรึกษาในเรื่องการวางแผนอนาคต	๑๑๕ (๓.๖๐)	๔๓๖ (๑๓.๗๐)	๒,๖๔๓ (๘๒.๗๐)	๑.๒๑
๘. อยากทราบความสามารถของตนเองทางด้านวิชาชีพ	๑๕๔ (๔.๘๐)	๖๘๒ (๒๑.๔๐)	๒,๓๕๔ (๗๓.๘๐)	๑.๓๑
๙. ยังขาดเป้าหมายในอนาคตของตนเอง	๑๐๕ (๓.๓๐)	๓๓๓ (๑๑.๗๐)	๒,๗๑๗ (๘๕.๐๐)	๑.๑๘
๑๐. ไม่มั่นใจในการเลือกสาขาวิชาอาชีพ	๑๑๓ (๓.๕๐)	๓๖๓ (๑๑.๔๐)	๒,๗๑๘ (๘๕.๑๐)	๑.๑๘
๑๑. อยากทำอะไรอย่างอื่นมากกว่าเรียน	๑๐ (๐.๓๐)	๑๔๑ (๔.๔๐)	๓,๐๕๓ (๙๕.๓๐)	๑.๐๕
๑๒. กลัวจะเรียนไม่จบตามระยะเวลาของหลักสูตร	๖๑๒ (๑๘.๗๐)	๙๖๙ (๓๐.๔๐)	๑,๖๒๓ (๕๐.๙๐)	๑.๖๘
๑๓. กลัวว่างงานหลังจากเรียนจบ	๒๖๙ (๘.๔๐)	๓๔๖ (๒๓.๔๐)	๒,๑๗๙ (๖๘.๒๐)	๑.๔๐
๑๔. ขาดการสนับสนุนที่เพียงพอในด้านการเรียน	๔๙ (๑.๕๐)	๘๕ (๒.๖๐)	๓,๐๖๑ (๙๕.๙๐)	๑.๐๖

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๑๐ (ต่อ) ปัญหาด้านขนาดที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ
(Future: Vocational and Educational, FVE)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. อยากเข้ารับการอบรมในเรื่อง การเตรียมตัวเพื่อหางานทำ	๒๑ (๐.๓๐)	๑๖๒ (๕.๑๐)	๓,๐๑๑ (๙๕.๒๐)	๑.๐๖
๑๖. ไม่มั่นใจว่าจะดูแลรับผิดชอบ ตนเองได้ในอีก ๑ ปีข้างหน้า	๓/๙ (๒.๕๐)	๒๓๒ (๓.๓๐)	๒,๘๘๓ (๙๐.๓๐)	๑.๑๒
๑๗. กลัวทำลายความหวังของพ่อแม่	๕๖๖ (๑๓.๓๐)	๓/๓๒ (๒๒.๙๐)	๑,๘๙๖ (๕๙.๕๐)	๑.๕๘
๑๘. ยังค้นหาความต้องการและ เป้าหมายในอนาคตไม่พบ	๑๑๖ (๓.๖๐)	๑๘๙ (๕.๙๐)	๒,๘๘๙ (๙๐.๕๐)	๑.๑๓
๑๙. กลัวพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา	๕๓๐ (๑๖.๕๐)	๘๐๐ (๒๕.๑๐)	๑,๘๖๕ (๕๘.๔๐)	๑.๕๓
๒๐. อยากหยุดพักการเรียนชั่วคราว	๓/ (๐.๒๐)	๓/๓ (๒.๓๐)	๓,๑๑๕ (๙๓.๕๐)	๑.๐๓
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๒๔

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๑๐ แสดงปัญหาด้านขนาดที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ (Future: Vocational and Educational, FVE) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. กลัวจะเรียนไม่จบตามระยะเวลาของหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๖๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑๘.๓๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๓๐.๕๐

๒. กลัวทำลายความหวังของพ่อแม่ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๕๘) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๓.๓๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๒.๙๐

๓. กลัวพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๕๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๑๖.๕๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๕.๑๐

๔. กลัวว่างงานหลังจากเรียนจบ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๔๐) ระดับความกังวลใจมากที่สุด ร้อยละ ๘.๔๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๓.๔๐

๕. ท้อใจเมื่อคิดถึงอนาคตด้านการเรียน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๕) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๖.๓๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๑.๓๐

ตารางที่ ๒.๑๑ ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน รวมถึงบรรยากาศในชั้นเรียน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑. ที่อาศัยไม่เหมาะที่จะอ่านหนังสือ	๒๓/๔ (๘.๖๐)	๔๒๘ (๑๓.๕๐)	๒,๔๙๒ (๓/๘.๐๐)	๑.๓๑
๒. ไม่เข้าใจเรียนที่อาจารย์สอน	๑๒๙ (๕.๐๐)	๖๖๐ (๒๐.๓๐)	๒,๕๐๕ (๓/๕.๓๐)	๑.๒๙
๓. ตำราเรียนอ่านยาก	๙๖ (๓.๐๐)	๒๓๓ (๓/๕.๐)	๒,๘๖๑ (๘๙.๖๐)	๑.๑๓
๔. บรรยากาศในชั้นเรียนน่าเบื่อ	๖๑ (๑.๙๐)	๖๐๑ (๑๘.๘๐)	๒,๕๓๒ (๓/๙.๓๐)	๑.๒๓
๕. การเข้าถึงแหล่งความรู้ทำได้ยาก	๑๘ (๐.๖๐)	๓๓๐ (๑๐.๓๐)	๒,๘๕๐ (๘๙.๑๐)	๑.๑๑
๖. อาจารย์ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความสามารถ	๓ (๐.๑๐)	๘ (๐.๓๐)	๓,๑๘๓ (๙๙.๓๐)	๑.๐๐
๗. อาจารย์หลายคนวางตัวไม่ เหมาะสม	๑๕ (๐.๕๐)	๓/๔ (๒.๓๐)	๓,๑๐๕ (๙๙.๒๐)	๑.๐๓
๘. มหาวิทยาลัยขาดบรรยากาศของ การเป็นแหล่งความรู้และวิชาการ	๑๓ (๐.๔๐)	๘๓ (๒.๓๐)	๓,๐๙๔ (๙๖.๙๐)	๑.๐๔
๙. มหาวิทยาลัยไม่ได้ตอบสนอง ความต้องการของนักศึกษาส่วน	๓๐ (๐.๙๐)	๑๒๓ (๓.๙๐)	๓,๐๔๑ (๙๕.๒๐)	๑.๐๖
๑๐. รู้สึกอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นห่าง กับนักศึกษา	๑๔ (๐.๔๐)	๑๑๐ (๓.๔๐)	๓,๐๓๐ (๙๖.๒๐)	๑.๐๔
๑๑. อยากพบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ มากกว่านี้	๑๙ (๐.๖๐)	๒๑๕ (๖.๓๐)	๒,๙๖๐ (๙๒.๓๐)	๑.๐๘
๑๒. ผิดหวังกับชีวิตมหาวิทยาลัย	๙๒ (๒.๙๐)	๒๔๒ (๓/๖.๐)	๒,๘๖๐ (๘๙.๕๐)	๑.๑๓
๑๓. การอธิบายในชั้นเรียนยังน้อย เกินไป	-	๓๕ (๑.๑๐)	๓,๑๕๘ (๙๘.๙๐)	๑.๐๑
๑๔. การเรียนหนักเกินไป	๕๖ (๑.๓๐)	๒๘๔ (๘.๙๐)	๒,๘๕๔ (๘๙.๕๐)	๑.๑๒

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ ๒.๑๑(ต่อ) ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน รวมถึงบรรยากาศในชั้นเรียน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP)

รายการปัญหา	ระดับความกังวลใจ			
	มากที่สุด (๒)	มาก (๑)	ไม่กังวล (๐)	ค่าเฉลี่ย
๑๕. รู้สึกปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม ท้องถิ่น เช่น ในเรื่องภาษาหรือ	๑๐ (๐.๓๐)	๕๕ (๑.๓๐)	๓,๑๓๐ (๙๘.๐๐)	๑.๐๒
๑๖. วิชาที่เรียนขาดความสอดคล้องกัน	๑๓ (๐.๔๐)	๑๙ (๒.๘๐)	๓,๐๙๐ (๙๖.๓๐)	๑.๐๔
๑๗. กฎระเบียบในมหาวิทยาลัย เคร่งครัดเกินไป	๓๔๐ (๑๐.๖๐)	๕๓/๓ (๑๓.๙๐)	๒,๒๘๑ (๓๑.๕๐)	๑.๓๙
๑๘. การวัดและประเมินผลไม่มี เป็นธรรม	๔ (๐.๑๐)	๒๔ (๐.๘๐)	๓,๑๖๖ (๙๙.๑๐)	๑.๐๑
๑๙. บรรยากาศทางด้านการเรียนมีการ แข่งขันกันมากเกินไป	๑๖ (๐.๕๐)	๑๓๑ (๔.๑๐)	๓,๐๕๓ (๙๕.๔๐)	๑.๐๕
๒๐. ชมรมและกิจกรรมสันทนาการ ต่าง ๆ ยังขาดการสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัย	๑๓ (๐.๔๐)	๕๖ (๑.๔๐)	๓,๑๓๕ (๙๘.๒๐)	๑.๐๒
ค่าเฉลี่ยรวม				๑.๑๑

หมายเหตุ: ตัวเลขใน () แสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ ๒.๑๑ แสดงปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน รวมถึงบรรยากาศในชั้นเรียน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP) ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเรื่องกังวลใจมากที่สุด ๕ อันดับ ดังนี้

๑. กฎระเบียบในมหาวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑๐.๖๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๓.๙๐

๒. ที่อาศัยไม่เหมาะที่จะอ่านหนังสือ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๓๑) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๘.๖๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๓.๔๐

๓. ไม่เข้าใจเรียนที่อาจารย์สอน (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๙) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๔.๐๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๒๐.๓๐

๔. บรรยากาศในชั้นเรียนน่าเบื่อ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๒๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๑.๙๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๑๘.๘๐

๕. ตำราเรียนอ่านยาก (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๑.๑๓) ระดับความกังวลใจมากที่สุดร้อยละ ๓.๐๐ และระดับความกังวลใจมากร้อยละ ๓.๔๐

ตารางที่ ๒.๑๒ แบบรายปัญหา ทั้ง ๑๑ ด้าน

ลำดับ	แบบรายปัญหา	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
๑	ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน (Adjustment to College and work, ACW)	๑.๕๐	๓๐.๐๐
๒	ปัญหาด้านอนาคตที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ (Future: Vocational and Educational, FVE)	๑.๒๕	๖๑.๘๘
๓	ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย (Health and Development, HPD)	๑.๒๐	๖๐.๒๐
๔	ปัญหาด้านการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย (Finances, Living Condition and Employment, FLE)	๑.๑๙	๕๙.๙๕
๕	ปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม (Social and Recreational Activities, SPA)	๑.๑๘	๕๘.๓๕
๖	ปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพส่วนตัว (Personal-Psychological Relations, PPR)	๑.๑๕	๕๓.๓๐
๓/	ปัญหาด้านครอบครัว หรือเรื่องทางบ้าน (Home and Family, HF)	๑.๑๒	๕๕.๘๘
๘	ปัญหาด้านหลักสูตรและการสอน รวมถึงบรรยากาศในชั้นเรียน (Curriculum and Teaching Procedure, CTP)	๑.๑๑	๕๕.๒๘
๙	ปัญหาด้านคุณธรรม ศีลธรรม และศาสนา (Moral and Religion, MR)	๑.๐๙	๕๔.๖๐
๑๐	ปัญหาด้านความสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคม (Social-Psychological Relations, SPR)	๑.๐๘	๕๓.๙๐
๑๑	ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ, เพศสัมพันธ์ และการแต่งงาน (Courtship, Sex and Marriage, CSM)	๑.๐๖	๕๒.๘๕

จากตารางที่ ๒.๑๒ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ ๑ มีความกังวลใจเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน (Adjustment to College and work, ACW) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๐ รองลงมา คือปัญหาด้านอนาคตที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ และ ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย, ปัญหาการเงิน การหารายได้ และสภาพที่อยู่อาศัย, ปัญหาด้านสังคมและกิจกรรมนันทนาการทางสังคม คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๒๐, ๕๙.๙๕ และ ๕๘.๓๕ ตามลำดับ

**ตอนที่ ๓ ความครอบคลุมของแบบรายการปัญหาและระดับความเชื่อมั่นใน
ความสามารถของตนเองในการเรียนจบหลักสูตร**

ตารางที่ ๓.๑ ความครอบคลุมของแบบรายการปัญหา

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครอบคลุม	๓,๐๕๓	๙๕.๙๐
ไม่ครอบคลุม	๑๔๐	๔.๔๐
รวม	๓,๑๙๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๑ แสดงความครอบคลุมของแบบรายการปัญหา ซึ่งรายการปัญหา
ครอบคลุมปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร้อยละ ๙๕.๙๐ และ ไม่ครอบคลุม
ปัญหา ร้อยละ ๔.๔๐

ตารางที่ ๓.๒ ความเชื่อมั่นในการเรียนจบหลักสูตร (ค่ากลาง = ๖๒.๔๙)

ระดับความเชื่อมั่น (%)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๐-๑๐	๒๖	๐.๘๐
๑๑-๒๐	๔๓	๑.๕๐
๒๑-๓๐	๕๙	๑.๘๐
๓๑-๔๐	๑๕๘	๕.๙๐
๔๑-๕๐	๕๒๒	๑๖.๓๐
๕๑-๖๐	๔๓๓	๑๓.๓๐
๖๑-๗๐	๙๑๖	๒๘.๓๐
๗๑-๘๐	๖๓๕	๑๙.๙๐
๘๑-๙๐	๑๙๖	๖.๑๐
๙๐-๑๐๐	๑๙๘	๖.๒๐
รวม	๓,๑๙๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓.๒ แสดงความเชื่อมั่นในการเรียนจบหลักสูตรของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ ๖๑-๗๐% คิดเป็นร้อยละ
๒๘.๓๐ รองลงมา คือ ที่ระดับ ๗๑-๘๐% และ ๔๑-๕๐% คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๐ , ๑๖.๓๐
ตามลำดับ

ตารางที่ ๓.๓ ปัจจัยสนับสนุนและอุปสรรคในการจบหลักสูตรของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
ชั้นปีที่ ๑

ปัจจัยสนับสนุน	อุปสรรค
๑. การตั้งใจเรียน	๑. การไม่เข้าห้องเรียน
๒. การทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ	๒. การไม่ทำการบ้าน
๓. การส่งงานตามที่อาจารย์สั่ง	๓. ติดเกมส์ / แหล่งบันเทิง
๔. การหาความรู้เพิ่มเติม	๔. ไม่ทบทวนบทเรียน
๕. กำลังใจจากที่บ้าน	๕. แบ่งเวลาไม่เป็น

ตอนที่ ๔ ความต้องการเปิดเผยปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตารางที่ ๔.๑ ความต้องการเปิดเผยและพูดคุยปัญหา

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ยากเปิดเผยปัญหา	๑,๕๒๓/	๕๓.๘๐
อยากเปิดเผยปัญหา	๑,๖๖๓/	๕๒.๒๐
รวม	๓,๑๘๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ ความต้องการเปิดเผยและพูดคุยปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ไม่อยากเปิดเผยปัญหาร้อยละ ๕๓.๘๐ และ อยากเปิดเผยปัญหาร้อยละ ๕๒.๒๐

ตารางที่ ๔.๒ กลุ่มบุคคลที่นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ต้องการเปิดเผยและพูดคุยปัญหา

(N = ๑,๖๖๓ คน)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาจารย์ที่สอนรายวิชา	๓๐๘	๕.๖๕
อาจารย์ที่ปรึกษา	๓๒๘	๑๐.๙๙
เพื่อนสนิท/เพื่อนร่วมห้อง	๑,๒๓๓	๑๘.๖๒
เพื่อนรุ่นพี่	๕๑๕	๓๑.๕๘
ผู้ให้คำปรึกษา	๕๖๘	๓๔.๐๓
จิตแพทย์	๑๘๓	๒.๓๖
นักจิตวิทยา	๒๖๑	๓.๙๕
แพทย์ทั่วไป	๑๓/๓/	๒.๖๓
งานแนะแนว	๓๓๕	๕.๐๕
เจ้าหน้าที่ดูแลหอพัก /กรรมการหอพัก	๑๒๕	๑.๘๓
คณบดี / ประธานหลักสูตร	๖๒	๐.๙๕
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	๓/๖	๐.๑๕
นักวิชาการศึกษาของคณะที่ดูแลนักศึกษา	๑๑๓	๑.๓/๑
พ่อแม่	๑,๒๘๙	๑๙.๕๓
ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่	๓/๕๑	๑๑.๓๕
รวม		๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ แสดงกลุ่มบุคคลที่นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ต้องการเปิดเผยและพูดคุยปัญหามากที่สุด ๕ อันดับ คือ พ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๗ รองลงมา คือ เพื่อนสนิท/เพื่อนร่วมห้อง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๒ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ และอาจารย์ที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๔ และ ๑๐.๙๙ ตามลำดับ

ผลสรุป

นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ได้ทำแบบสำรวจรายปัญหานักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ทั้ง ๑๓ คณะ เป็นจำนวน ๓,๑๙๔ คน ซึ่งปัญหาที่นักศึกษามีความกังวลใจ ๓ อันดับแรก ได้แก่ ๑) **ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนและการทำงาน** เช่น ไม่มีเทคนิคการเรียนที่ดี, ขาดสมาธิและความตั้งใจในการเรียน, พื้นฐานบางวิชาอ่อนเกินไป ๒) **ปัญหาด้านอนาคตที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ** เช่น อยากย้ายไปเรียนคณะอื่นหรือมหาวิทยาลัยอื่น, ไม่มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยจะเตรียมความพร้อมด้านการทำงาน, มองไม่เห็นเป้าหมายที่ชัดเจนในด้านการเรียน ๓) **ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย** เช่น รู้สึกอ่อนเพลียหรือเหนื่อยง่าย, น้ำหนักมากหรือน้อยเกินไป, มักนอนหลับไม่เพียงพอ โดยนักศึกษาเห็นว่า แบบสำรวจรายปัญหานี้ครอบคลุมปัญหาของนักศึกษา ร้อยละ ๙๕.๙๐ และนักศึกษามีความเชื่อมั่นในการเรียนจบหลักสูตรในระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ ๖๑-๙๐% คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๐ ซึ่งปัจจัยที่สนับสนุนที่ทำให้เชื่อมั่นในการจบหลักสูตร คือ การตั้งใจเรียน, ทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ และส่งงานตามที่อาจารย์สั่ง เป็นต้น นอกจากนี้อุปสรรคที่นักศึกษาคิดว่าจะทำให้ไม่สามารถจบหลักสูตร คือ การไม่เข้าห้องเรียน, การไม่ทำการบ้าน และการติดเกมส์ / แหล่งบันเทิง เป็นต้น

ความต้องการที่จะเปิดเผยปัญหาของนักศึกษาแม่โจ้ ชั้นปีที่ ๑ นั้น คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๐ ซึ่งต้องการเปิดเผยปัญหาแก่พ่อแม่, ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ และเพื่อนสนิท/เพื่อนร่วมห้องมากที่สุด

ภาคผนวก

แบบตรวจสอบรายการปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

คำชี้แจง: แบบตรวจสอบรายการปัญหาของนักศึกษาชุดนี้ถือเป็นความลับ
ข้อมูลที่ได้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบการเรียนการสอน
การส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร การจัดสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย
รวมทั้งการหาแนวทางในการดูแลและช่วยเหลือนักศึกษาที่กำลังประสบ
ปัญหาด้านการปรับตัว ต่อไป

รหัสนักศึกษา.....อายุ..... ชั้นปี..... คณะ.....

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

คำแนะนำ

รายการปัญหาต่อไปนี้ไม่ใช่เป็นการทดสอบ แต่เป็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้
กับชีวิตนักศึกษาทั่ว ๆ ไป เช่น ปัญหาสุขภาพ การเงิน การปรับตัวทางสังคม การเรียน
ปัญหาด้านจิตใจและปัญหาอื่น ๆ ปัญหาเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งที่นักศึกษาประสบอยู่
เพียงชั่วคราวก็ได้ ขอให้นักศึกษาพิจารณารายการปัญหาแต่ละรายการที่ทำให้เกิด
ความรู้สึกไม่สบายใจ มีขั้นตอนปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ อ่านรายการปัญหาที่จะข้อด้วยความรอบคอบ ถ้าข้อใดที่คิดว่าเป็น
ปัญหาของนักศึกษาก็ขอให้ขีดเส้นใต้ในข้อความนั้น ตัวอย่าง เช่น ๕. ปวดศีรษะเป็น
ประจำ

ขั้นตอนที่ ๒ หลังจากทำขั้นตอนแรกเสร็จแล้ว ให้ย้อนกลับมาดูเฉพาะรายการ
ปัญหาที่ได้ขีดเส้นใต้ไว้พิจารณาซ้ำอีกครั้งว่ารายการปัญหาข้อใดที่นักศึกษารู้สึกกังวลใจ
มากที่สุด (หรือให้น้ำหนักกับปัญหามากที่สุด) ก็ให้นักศึกษาเขียนวงกลมล้อมรอบ
ตัวเลขนั้น ๕ เช่น ๕ เช่น ปวดศีรษะเป็นประจำ

ขั้นตอนที่ ๓ ให้ตอบคำถามในแผ่นสุดท้าย

Clr.	Tot.
HPD	
FLE	
SRA	
SPR	
PPR	
CSM	
HF	
MR	
ACW	
FVE	
CTP	

ขั้นตอนที่ ๑ อ่านรายการปัญหาต่อไปนี้ แล้วขีดเส้นใต้ รายการปัญหาที่ทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ

๑. รู้สึกอ่อนเพลียหรือเหนื่อยง่าย
๒. น้าหนักมากหรือน้อยเกินไป
๓. มักนอนไม่หลับ
๔. มีโรคประจำตัว
๕. ปวดศีรษะเป็นประจำ
๖. มีเงินใช้จ่ายน้อย
๗. ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย
๘. รู้สึกจนกว่าเพื่อน ๆ
๙. ต้องกู้เงินมาเพื่อการศึกษา
๑๐. อยากทำงานหารายได้พิเศษ
๑๑. มีเวลาพักผ่อนหย่อนใจน้อยเกินไป
๑๒. ไม่มีโอกาสดูหนังฟังเพลง
๑๓. มีเวลาส่วนตัวน้อยเกินไป
๑๔. ใช้เวลาว่างอย่างเปล่าประโยชน์
๑๕. การทำกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่สมดุล
๑๖. อึดอัดเงินอายเมื่ออยู่กับคนไม่คุ้นเคย
๑๗. มักถูกนิทา
๑๘. อารมณ์อ่อนไหวหรือสะเทือนใจง่าย
๑๙. รู้สึกไม่คนเข้าใจหรือเห็นใจ
๒๐. กลัวและไม่ไวใจใคร
๒๑. ตื่นเต้นตกใจง่าย
๒๒. กังวลกับสิ่งที่ไม่ค่อยสำคัญ
๒๓. ท้อแท้และซึมเศร้าง่าย
๒๔. หงุดหงิดและโมโหง่าย
๒๕. มักหวนคิดถึงอดีตที่มีแต่ความทุกข์
๒๖. ยังไม่มีแฟน
๒๗. มีแฟนที่คนทางบ้านไม่ยอมรับ
๒๘. กำลังตัดสินใจว่าจะมีความสัมพันธ์ที่
จริงจังกับคนที่รักหรือไม่
๒๙. กลัวคนรักจะไม่จริงใจ
๓๐. กำลังมีความรัก
๓๑. คิดถึงคนที่บ้านเกือบตลอดเวลา
๓๒. กังวลใจเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว
๓๓. ถูกคนทางบ้านตำหนิหรือกล่าวโทษ
๓๔. มีคนในครอบครัวเจ็บป่วย
๓๕. รู้สึกว่าพ่อแม่เสียสละให้ฉันมากเกินไป
๓๖. ไม่ได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนาเท่าที่ควร
๓๗. เลื่อมความศรัทธาต่อศาสนาที่นับถือ
๓๘. มีความเชื่อบางอย่างที่ขัดแย้งกับศาสนาที่นับถือ
๓๙. ไม่เชื่อว่าทำดียอมได้ดี
๔๐. มองไม่เห็นความเชื่อมโยงระหว่างศาสนากับการ
ดำเนินชีวิต
๔๑. ไม่มีเทคนิคการเรียนที่ดี
๔๒. ขาดสมาธิและความตั้งใจในการเรียน
๔๓. พื้นฐานบางวิชาอ่อนเกินไป
๔๔. ขาดการวางแผนในการเรียนที่ดี
๔๕. ผลการเรียนไม่ค่อยดี
๔๖. อยากย้ายไปเรียนคณะอื่นหรือมหาวิทยาลัยอื่น
๔๗. ไม่มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยจะเตรียมความ
พร้อมให้ฉันในการทำงานจริง ๆ ได้หรือเปล่า
๔๘. มองไม่เห็นเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียน
๔๙. ไม่มั่นใจว่าตนเองชอบเรียนอะไรหรือ
จะประกอบอาชีพอะไร
๕๐. ท้อใจเมื่อคิดถึงอนาคตด้านการเรียน

๕๑. ที่อาศัยไม่เหมาะที่จะอ่านหนังสือ
๕๓. ตำราเรียนอ่านยาก
๕๕. การเข้าถึงแหล่งความรู้ทำได้ยาก
๕๗. มักวิ่งเวียนหรือเป็นลมบ่อย
๕๙. ออกกำลังกายไม่เพียงพอ
๖๑. เงินซื้อข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ไม่เพียงพอ
๖๓. กังวลเรื่องค่าใช้จ่าย
๖๕. ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัดมาก
๖๗. อยากให้เวลาว่างในการพัฒนาตนเอง
๖๙. รู้สึกเข้ากับคนอื่นได้ยาก
๗๑. รู้สึกคนอื่นไม่ชอบหรือไม่เป็นมิตร
๗๓. ไม่สบายใจเมื่อถูกมองหรือพูดถึง
๗๕. ควบคุมอารมณ์โกรธไม่ค่อยได้
๗๗. มีความรับผิดชอบน้อยกว่าคนอื่น ๆ
๗๙. มักตำหนิตนเอง
๘๑. รักเขาข้างเดียว
๘๓. กังวลใจจากการมีเพศสัมพันธ์
๘๕. ควบคุมอารมณ์ทางเพศไม่ค่อยได้
๘๗. ปกปิดเรื่องบางอย่างกับครอบครัว
๘๙. ทางบ้านตั้งความหวังเอาไว้สูงเกินไป
๙๑. อยากมีปรัชญาในการดำเนินชีวิตได้ดีกว่านี้
๙๓. ได้รับผลกระทบจากการมีอคติทางสังคมใน
๙๕. อยากเข้าใจในเรื่องศาสนาและหลักคำสอนให้มากกว่านี้
๙๗. รู้สึกเรียนรู้ช้ากว่าเพื่อน ๆ
๙๙. สนใจกิจกรรมอย่างอื่นมากกว่าการเรียน
๑๐๑. พยายามปรับชีวิตคู่กับการเรียนให้ไปด้วยกัน
๕๒. ไม่เข้าใจเรื่องที่อาจารย์สอน
๕๔. บรรยายภาคในชั้นเรียนน่าเบื่อ
๕๖. สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง
๕๘. มีปัญหาด้านสายตา
๖๐. ไม่พอใจรูปลักษณ์ของตนเอง
๖๒. ทางบ้านให้เงินน้อยเกินไป
๖๔. ต้องยืมเงินจากเพื่อนบ่อย ๆ
๖๖. อยากปรับเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เข้าที่เข้าทางกว่านี้
๖๘. ร่วมกิจกรรมชมรมหรือสังคมน้อยเกินไป
๗๐. ยังไม่มีเฟรนด์ชิพ
๗๒. รู้สึกด้อยกว่าคนอื่น
๗๔. มักมีเรื่องขัดแย้งกับผู้อื่น
๗๖. ขี้เกียจหรือเฉื่อยชาเกินไป
๗๘. จิตใจอ่อนไหว
๘๐. เป็นคนเพ้อฝันและมีจินตนาการ
๘๒. ขาดความสนใจทางเพศ
๘๔. มีรสนิยมทางเพศกับเพศเดียวกัน
๘๖. ไม่รู้สึกผูกพันกับครอบครัว
๘๘. มีเรื่องทะเลาะหรือขัดแย้งกับคนในครอบครัว
๙๐. ต้องรับภาระความรับผิดชอบของครอบครัวไว้มาก
๙๒. กำลังจะเปลี่ยนศาสนา
๙๔. ยังไม่พบคุณค่าที่แท้จริงของการทำความดี
๙๖. ต้องฝืนใจเรียนบางวิชา
๙๘. มีเวลาอ่านหนังสือน้อยเกินไป
๑๐๐. จดบรรยายในชั้นเรียนไม่ค่อยทัน
๑๐๒. ต้องการที่ปรึกษาในเรื่องการวางแผนอนาคต

๑๐๓. อยากทราบความสามารถของตนเอง

ทางด้านวิชาชีพ

๑๐๕. ไม่มั่นใจในการเลือกสาขาวิชาชีพของตนเอง

๑๐๗. อาจารย์บางท่านวางตัวไม่เหมาะสม

๑๐๙. มหาวิทยาลัยไม่ได้ตอบสนองความ

ต้องการของนักศึกษาส่วนใหญ่เท่าที่ควร

๑๑๑. ติดบุหรืหรือดื่มสุราเป็นประจำ

๑๑๓. มีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหารบ่อย ๆ

๑๑๕. เป็นหวัดหรือเป็นไขบ่อย ๆ

๑๑๗. ต้องแบ่งเวลาสำหรับทำงานเพื่อหารายได้

๑๑๙. มีความลำบากในการเดินทางให้ถึงที่พัก

๑๒๑. อยากร่วมกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ

และมนุษยสัมพันธ์

๑๒๓. ใช้เวลากับการร่วมกิจกรรมสังคมมากเกินไป

๑๒๕. วันหยุดเป็นวันที่น่าเบื่อ

๑๒๗. อึดอัดเมื่อต้องออกไปรับประทานอาหาร

ตามลำพัง

๑๒๙. รู้สึกกลายเป็นภาระให้คนอื่นต้องดูแล

หรือตัดสินใจแทน

๑๓๑. มักจะหมกมุ่นหรือย่ำคิด

๑๓๓. เก็บตัวมากเกินไป

๑๓๕. อยากทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น

๑๓๗. อยากรู้เรื่องเพศให้มากกว่านี้

๑๓๙. ใช้เวลากับแฟนมากกว่ากิจกรรมอย่างอื่น

๑๔๑. พ่อแม่ควบคุมมากเกินไป

๑๔๓. รู้สึกทำให้ครอบครัวต้องผิดหวัง

๑๔๕. กลัวสูญเสียคนที่บ้านไป

๑๔๗. มีนิสัยบางอย่างไม่ดีแต่เลิกไม่ได้

๑๐๔. ยังขาดเป้าหมายในอนาคตของตนเอง

๑๐๖. อาจารย์ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสามารถ

๑๐๘. มหาวิทยาลัยขาดบรรยากาศของการเป็น

แหล่งความรู้และวิชาการ

๑๑๐. รู้สึกอาจารย์ส่วนใหญ่เห็นห่างกับนักศึกษา

๑๑๒. รอบเดือนไม่ค่อยปกติ

๑๑๔. แน่นหน้าอกและหายใจไม่สะดวก

๑๑๖. การดูแลด้านค่าใช้จ่ายยังทำได้ไม่ดี

๑๑๘. ที่อาศัยขาดความเป็นส่วนตัว

๑๒๐. ต้องรับประทานอาหารที่ซ้ำซากจำเจ

๑๒๒. ไม่กล้าแสดงออก

๑๒๔. ไม่มีเวลาสำหรับสิ่งที่ชอบ

๑๒๖. ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ

๑๒๘. เหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก

๑๓๐. ยังขาดเพื่อคิดถึงมิตรคู่นี้

๑๓๒. ขาดความมั่นใจในตัวเอง

๑๓๔. ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ไม่ค่อยได้

๑๓๖. มักจะถูกรบกวนจากอารมณ์ทางเพศ

๑๓๘. กำลังผิดหวังด้านความรัก

๑๔๐. คงอยู่ต่อไปไม่ได้ถ้าต้องออกหัก

๑๔๒. ต้องการความรักและความเข้าใจจากคน

ในครอบครัวให้มากกว่านี้

๑๔๔. ชีวิตทางบ้านปราศจากซึ่งความสุข

๑๔๖. ไม่มั่นใจว่าตนเองจะทำได้

๑๔๘. รู้สึกผิดหวังจากการกระทำที่ขัดกับศีลธรรม

๑๔๙. ไม่เชื่อลัทธิสุจริตเท่าที่ควร

๑๕๑. กลัวการพูดแสดงความเห็นในชั้น

๑๕๓. กังวลมากช่วงเวลาที่ย่อบ

๑๕๕. ขาดแรงจูงใจในการเรียน

๑๕๗. กลัวพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๑๕๙. ขาดการสนับสนุนที่เพียงพอใน
ด้านการเรียน

๑๖๑. อยากพบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากกว่านี้

๑๖๓. การอภิปรายในชั้นเรียนยังน้อยเกินไป

๑๖๕. รู้สึกปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น
เช่น เรื่องภาษาหรือค่านิยมทางเหนือไม่ได้

๑๖๗. บุคลิกและรูปร่างไม่ดึงดูดใจ

๑๖๙. รู้สึกไม่สบายเกือบตลอดเวลา

๑๗๑. ได้ค่าตอบแทนในการทำงานน้อยเกินไป

๑๗๓. ครอบครัวมีปัญหาทางการเงิน

๑๗๕. ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับกิจกรรมบันเทิง

๑๗๗. อยากให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์กว่านี้

๑๗๙. ยังไม่รู้ว่ตนเองมีความสามารถพิเศษด้านใด

๑๘๑. มักทำร้ายจิตใจผู้อื่น

๑๘๓. รู้สึกตกเป็นเหยื่อล่่างเสมอ

๑๘๕. รู้สึกว่คนอื่นโกล่ล่ล่ไม่จริงใจ

๑๘๗. เสงและขาดความสนใจสิ่งต่าง ๆ

๑๘๙. กลัวโดยไม่มีเหตุผล

๑๙๑. กำลังจะบอกรัก

๑๙๓. รู้สึกมีความบกพร่องในเรื่องเพศ

๑๙๕. ไม่มั่นใจในเรื่องความรัก

๑๙๗. ไม่อยากให้ใครรู้เรื่องภูมิหลังของครอบครัว

๑๙๙. ครอบครัวมีปัญหาด้านการเงิน

๒๐๑. มักทำตามใจตนเองมากกว่าคำนึงถึง

๑๕๐. ใจอ่อนต่อสิ่งล่อใจได้ง่าย

๑๕๒. มักเตรียมตัวสอบไม่ทัน

๑๕๔. รู้สึกเรียนไม่เก่ง

๑๕๖. อยากทำอะไรอย่างอื่นมากกว่าเรียน

๑๕๘. กลัวว่างงานหลังจากเรียนจบ

๑๖๐. อยากเข้ารับการอบรมในเรื่องการเตรียม
ตัวเพื่อหางานทำ

๑๖๒. ผิดหวังกับชีวิตมหาวิทยาลัย

๑๖๔. การเรียนหนักเกินไป

๑๖๖. เป็นโรคฟัน

๑๖๘. เป็นโรคภูมิแพ้

๑๗๐. อยากตรวจร่างกายหรือขอคำแนะนำจากหมอ

๑๗๒. มักถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

๑๗๔. ไม่มั่นใจว่จะมีเงินเรียนจนจบ

๑๗๖. ไม่มีงานอดิเรกในช่วงเวลาว่าง

๑๗๘. วางตัวไม่ถูกเมื่อต้องเข้าสังคม

๑๘๐. อยากทำกิจกรรมอย่างอื่นนอกเหนือ
จากการเรียนให้มากกว่านี้

๑๘๒. ถูกชักจูงใจง่าย

๑๘๔. ไม่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับคนอื่น

๑๘๖. รู้สึกไม่ค่อยมีความสุขเกือบตลอดเวลา

๑๘๘. รู้สึกโชคร้ายและได้รับแต่ความอยุติธรรม

๑๙๐. เก็บตัวและไม่ชอบเข้าสังคม

๑๙๒. รู้สึกผิดจากการมีอารมณ์ทางเพศ

๑๙๔. กลัวโกล่ล่ล่เพศตรงข้าม

๑๙๖. อยากเป็นอิสระจากทางบ้านให้มากกว่านี้

๒๐๐. พ่อแม่เสียชีวิต

๒๐๒. มีความรู้สึกผิดที่ยังลืมไม่ได้

กฎเกณฑ์ทางสังคม

๒๐๓. รู้สึกไร้ที่ยึดเหนี่ยวทางด้านศาสนา
หรือปรัชญาชีวิต

๒๐๕. ขาดความน่าเชื่อถือในสายตาคนอื่น

๒๐๗. อยากไขนึลยการเรียนรู้ใหม่

๒๐๙. ขาดกำลังใจในการเรียน

๒๑๑. ไม่มั่นใจว่าจะดูแลรับผิดชอบตนเองได้
ในอีก ๑ ปีข้างหน้า

๒๑๓. ยังค้นหาความต้องการและเป้าหมาย
ในอนาคตไม่พบ

๒๑๕. อยากหยุดพักการเรียนรู้ชั่วคราว

๒๑๗. กฎระเบียบในมหาวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไป

๒๑๙. บรรยากาศทางการเรียนมี
การแข่งขันกันมากเกินไป

๒๐๔. อยากให้ตนเองทำความดีได้มากกว่านี้

๒๐๖. ต้องการความช่วยเหลือในด้านการเรียน

๒๐๘. อยากเปลี่ยนไปเรียนสาขาอื่น

๒๑๐. ไม่พอใจกับผลการเรียนที่ผ่านมา

๒๑๒. กลัวทำลายความหวังของพ่อแม่

๒๑๔. กลัวจะเรียนไม่จบตามระยะเวลาของหลักสูตร

๒๑๖. วิชาที่เรียนขาดความสอดคล้องกัน

๒๑๘. การวัดผลและการประเมินผลไม่มีความเป็นธรรม

๒๒๐. ชมรมและกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ ยังขาด
การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ ๒ กรุณาย้อนกลับไปดูเฉพาะรายการปัญหาที่ท่านขีดเส้นไว้ ให้ท่านพิจารณาซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า
รายการปัญหาข้อใดที่ท่านรู้สึก **กังวลใจมากที่สุด** แล้วให้เขียนวงกลมล้อมรอบเฉพาะตัวเลขนั้น
(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

ขั้นตอนที่ ๓ โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

๑. รายการปัญหาทั้งหมด จำนวน ๒๒๐ ข้อ ท่านคิดว่าครอบคลุมปัญหาของท่านทุกด้านหรือไม่
☐ ครอบคลุม ☐ ไม่ครอบคลุม

รายการปัญหาที่ควรมีเพิ่มเติมคือ.....

๒. ให้ท่านเขียนสรุปปัญหาที่สำคัญ ๆ ของท่านอีกครั้งหนึ่ง

.....
.....
.....

๓. ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบตรวจสอบรายการปัญหาชุดนี้คือ

.....

๔. ระดับความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ในการเรียนจบหลักสูตรของคุณอยู่ ณ จุดใดบน
เส้นตรงต่อไปนี้ (ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงบนเส้นตรง)

๔. ระดับความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ในการเรียนจบหลักสูตรของคุณอยู่ ณ จุดใดบน
เส้นตรงต่อไปนี้ (ให้ท่านเขียนเครื่องหมาย X ลงบนเส้นตรง)

|.....|.....|.....|.....|.....|.....|.....|.....|.....|

๐ ๑๐ ๒๐ ๓๐ ๔๐ ๕๐ ๖๐ ๗๐ ๘๐ ๙๐ ๑๐๐

เส้นตรงแห่งความเชื่อมั่นในด้านการเรียนจนจบหลักสูตร

ปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้ท่านเชื่อมั่นว่า
จะเรียนจบหลักสูตร มีดังนี้

อุปสรรคที่จะทำให้ท่านไม่สามารถเรียน
ได้จบหลักสูตร มีดังนี้

๑.....

๑.....

๒.....

๒.....

๓.....

๓.....

๔.....

๔.....

๕.....

๕.....

๕. ท่านอยากจะเปิดเผยและพูดคุยปัญหาของท่านหรือไม่

☐ ไม่อยากเปิดเผย

☐ อยากเปิดเผย ถ้าอยากเปิดเผยและพูดคุยกับ.....(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

อาจารย์มหาวิทยาลัย

☐ อาจารย์ที่สอนรายวิชา

☐ อาจารย์ที่ปรึกษา

กลุ่มเพื่อน

☐ เพื่อนสนิท/เพื่อร่วมห้อง

☐ เพื่อนรุ่นพี่

บุคลากรเฉพาะทาง

☐ ผู้ให้คำปรึกษา (counselor)

☐ จิตแพทย์

☐ นักจิตวิทยา

☐ แพทย์ทั่วไป

ผู้ดูแลและฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย

- ☐ งานแนะแนว
- ☐ เจ้าหน้าที่ดูแลหอพัก/กรรมการหอพัก
- ☐ คณบดี/ประธานหลักสูตร
- ☐ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา/
- ☐ นักวิชาการศึกษาของคณะที่ดูแล
นักศึกษา

ผู้ปกครอง

- ☐ พ่อแม่
- ☐ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรอกข้อมูล
กองแนะแนว สหกิจศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์
โทร. ๐๕๓ ๘๓/๕๓๔๕